

Subsidiært indstiller Flertallet, at Skattecommisærernes Diæter nedsettes til 2 Rd. daglig og deres Ressegodtgjørelse til 48 p. Mil.

2 af Udvalgets Medlemmer have ønsket nedensaaende Betragtninger bragte til Thingets Kundskab. Udvalget har ikke fundet, at de passede ret ind paa noget enkelt Sted i ovenstaaende Betænkning, og meddeler dem derfor her som disse Medlemmers Slutningsbemærkninger.

Idet vi (Kjær og Clausager) samstemme med det 1ste Mindretal (P. Nielsen) i, at Aaret kun er lidet skiftet til dert at opkræve en overordentlig Skat, tilraade vi derfor Forkastelse af det foreliggende Forslag. Kan Finansernes Trang reddes ved Tilveiebringelsen af en enkelt Million, saa er Trangen i Virkeligheden ikke tilstede, i ethvert Tilfælde er den ikke paatrængende, og Tilveiebringelsen af dette overordentlige Tilskud kan da godt udsættes til et mindre ugunstigt Aar, idet Midlerne til Dækning af det ved Skattens Regtelse fremstaaende Underskud uden Banskeltighed kunne udfyldes fra samme Kilder, hvorfra Midlerne tilflyde til iøvrigt at bringe Udgifter og Indtægter i Egebægt.

Men vi tilraade Forkastelsen ikke alene af denne Grund, men ogsaa fordi den benyttede Skylsdækningsmaade, ved at fordele Skatten i saakaldte Contingenter, stedse har fremstillet sig for os som en Beskaffningsmaade, der er fuld af Vilkaarlighed, hvis Anvendelse kun lader sig forsvare ved stort Hastværk og som Nødmiddel; den bør derfor ikke bringes til Anvendelse nu, hvor der er Tid til Indførelse af en bedre og rigtigere Beskaffningsmaade. Allerede da Forslaget af 25de Juli 1867 i Landsthinget med kun et ringe Flertal blev omdannet fra en Lov om en bedvarende Indtægtsklat til en Lov om en overordentlig Skat for 2 Aar, fordelt efter det saakaldte Contingentsystem, fandt vi denne Omdannelse saare uheldig, saafremt det dermed ikke var givet, at Rækken af overordentlige Skattelove var afsluttet, men nu atter at føre ind i det samme

fra det finansielle som fra den simpleste Skatteretsfærdigheds Synspunkt fordærvelige. Spør maae vi ansee for høist forkasteligt. Vi vide ikke noget bedre Middel til at forhindre dette og til at formaae Finansbestyrelsen til at vende tilbage til sin egen sundere Anskuelse af Finans- og Beskatningsvæsen end ved at forkaste det forelagte Lovforslag.

Vi ere end mere blevene bestyrkede i denne mod Contingentbeskatningen udtalte Forkastelsesdom ved at undersøge de os meddelte foreløbige Oversigter over Skylsdækning og Skatteindbyttet efter Loven af 25de Juli 1867. Disse Oversigter frembyde saadanne Exempler paa Ulighed i Beskatning, at de vel maae kaldes utaaelige, og for at reffærdiggjøre denne Benævnelse henlede vi Udvalgets og Thingets Opmærksomhed paa, at Skatten efter Lov af 25de Juli 1867 er opkrævet:

i Aadum, Ringkjøbing Amt med	4 pCt.
i Borris Fafter, Hemmets S. Bium,	
Lønborg Egvad	3 1/4 —
i Nørre Søby, Odense Amt	3 —
i Haarby, Næsens Amtstuedistrict	3 —
paa Den Thang, Nørhøns Amtstuedistrict	3 —
i Deiberg Hauning, Stauning, Skjern,	
Lyhne og Strelluf, Ringkjø-	
bing Amt	3 —
desuden i Nørre-Lyndelse 2 7/8, Dreslette 2 2/3,	
Den Væse 2 7/8, Terslev 2 3/4, Østerbrønders-	
lev og Halland 2 2/3, Hammelsev og Ensløv	
2 3/4, Dørrild 2 2/3, Føvling og Holsted 2 5/8,	
Nersø 2 5/8. Derimod have paa Fens Sønder-	
hø skattet 1/2 og Nordby 3/4 pCt. Aad-	
um har saaledes skattet 8 Gange saameget	
som Sønderhø og over dobbelt saameget som	
c. 401 Landcommuner. Det er Undtagelser,	
siges der, men dels ere sliige Undtagelser i	
Skattevæsen, naar de følge af Systemet, utaae-	
lige, dels tabe Undskyldninger hentede herfra	
al Betydning, naar Undtagelserne bore til	
saamange, at Undtagelser næsten blive Regel,	
naar der paa den ene Side findes 54 Com-	
muner, der kun have svaret under 1 1/2 pCt.,	
og 77, der have svaret 2 1/2 og derover, samt	
at Reglen, at af 1,132, det hele Antal	
Skattecommuner, 697 have svaret 1/2 pCt.	
høiere Skat end de andre 435, det er 1/8	